

9 Αυγούστου, 1991

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Διοτής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΑΡΙΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΔΗΜΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 932/88).

Δήμοι — Δημοτικοί Υπάλληλοι — Διορισμοί — Κριτήρια επιλογής μόνο όσα προβλέπονται από το Νόμο ή το σχέδιο υπηρεσίας — Λήψη υπόψη εξωγενών παραγόντων συνιστά ελαττωματική άσκηση διακριτικής ευχέρειας και κατάχρηση και υπέρβαση εξουσίας.

- 5 *Δήμοι — Δημοτικοί Υπάλληλοι — Διορισμοί — Κριτήριο επιλογής αποτέλεσε και η γνώμη που σχηματίστηκε από τις προσωπικές συνεντεύξεις — Μη καταγραφή της άποψης αυτής στα πρακτικά — Ουσιαστικός ρόλος των συνεντεύξεων στη λήψη της επίδικης απόφασης — Παραγνώριση σχεδίων υπηρεσίας και προσόντων — Η απόφαση στερείται αιτιολογίας.*
- 10

Η αιτήτρια προσέβαλε με την προσφυγή της τον διορισμό του ενδιαφερόμενου μέρους αντί της ίδιας στην θέση Στενογράφου-Δακτυλογράφου.

- 15 Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

- 20 (1) Τα προσόντα που απαιτούνταν από το Σχέδιο Υπηρεσίας δεν αναφέρονταν στα στοιχεία στα οποία αναφέρθηκε το συμβούλιο με την καταγραφή των μεταγενέστερων πρακτικών. Επομένως λήφθηκαν υπόψη εξωγενείς και άσχετοι παράγοντες που διαδραμάτισαν ουσιαστικό ρόλο στην απόφαση. Η διοικητική αρχή δεν δικαιούται να χρησιμοποιήσει κριτήρια άλλα από εκείνα που προνοούνται στο Νόμο ή στο σχέδιο υπηρεσίας. Αυτό συνιστά ελαττωματική άσκηση της διακριτικής της ευχέρειας και κατάχρηση και υπέρβαση εξουσίας.

- 25 (2) Όσον αφορά τη "γνώμη που είχε σχηματίσει ο καθένας στις προσωπικές συνεντεύξεις" αυτή δεν φαίνεται πουθενά, δεν έχει καταγραφεί, δεν υπάρχουν πρακτικά. Παρόλο που η υποχρέωση κάθε

συλλογικού οργάνου για τήρηση πρακτικών δεν καθιστά απαραίτητη τη λεπτομερή καταγραφή κάθε λεπτομέρειας όμως είναι απαραίτητο να γίνεται πλήρης αναφορά στα αποτελέσματα των συνεντεύξεων ώστε να είναι δυνατός ο δικαστικός έλεγχος. Είναι φανερόν ότι οι συνεντεύξεις διαδραμάτισαν πρωταρχικό ρόλο στη λήψη της επίδικης απόφασης ενώ παραγνωρίστηκαν πλήρως τα Σχέδια Υπηρεσίας και τα προσόντα των υποψηφίων δεν λήφθηκαν καθόλου υπόψη. Επομένως η απόφαση στερείται αιτιολογίας και καθιστά αδύνατο το δικαστικό έλεγχο.

5

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται. 10

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Σαββίδου ν. Δήμου Κ. Πολεμιδιών (Προσφυγή Αρ. 410/89, ημερ. 15/12/90).

Makrides and Others v. Republic (1983) 3 CLR 750

Theofillides and Others v. Republic (Προσφυγή Αρ. 96/87, ημερ. 25/4/89). 15

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Δήμου Λεμεσού να διορίσει το ενδιαφερόμενο μέρος στην προσωρινή θέση Στενογράφου-Δακτυλογράφου αντί της αιτήτριας.

Γ. Στυλιανίδης για Ε. Ευσταθίου, για την αιτήτρια. 20

Γ. Χριστοδούλου για Χρ. Δημητριάδη, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την παρούσα προσφυγή η αιτήτρια προσβάλλει την απόφαση του καθ' ου η αίτηση Δήμου να διορίσει το ενδιαφερόμενο μέρος Χαρούλλα Θρασυβούλου στην προσωρινή θέση Στενογράφου- Δακτυλογράφου στο Δήμο Λεμεσού, αντί της αιτήτριας.

25

Η επίδικη θέση δημοσιεύτηκε στον ημερήσιο τύπο και υποβλήθηκαν 39 αιτήσεις. Η αιτήτρια και το ενδιαφερόμενο μέρος παρακάθησαν σε εξετάσεις με 7 άλλες υποψήφιες

30

και επιλέγησαν μεταξύ των 4 επικρατεστέρων.

- 5 Το Συμβούλιο του Δήμου δέχτηκε και τις 4 σε συνέ-
ντευξη και στη συνεδρία του ημερ. 29.9.88 αποφάσισε να
προσλάβει το ενδιαφερόμενο μέρος και μιά άλλη υποψή-
φια, όχι όμως την αιτήτρια.

Στο σχετικό πρακτικό αναφέρονται μεταξύ άλλων τα
πιο κάτω:

"Στη συνέχεια διεξήχθη ψηφοφορία για επιλογή και
πρόσληψη των δύο υποψηφίων.

- 10 Έλαβαν: 1) Παυλίνα Παύλου: Ψήφισαν όλα τα μέλη
υπέρ.

2) Μαρία Βασιλείου Φειδία: Ψήφισαν υπέρ,
οι ομάδες ΑΚΕΛ Αριστεράς και ΕΔΕΚ,
δηλαδή 12 ψήφοι.

- 15 3) Κυβέλη Βασιλείου: Ως η ανωτέρω.

4) Χαρούλα Θρασυβούλου: Ψήφισαν υπέρ,
οι ομάδες ΔΗ.ΣΥ και ΔΗ.ΚΟ, δηλαδή 11
ψήφοι, συν εκείνη του κ. Δημάρχου, η
οποία ήταν και η νικώσα.

- 20 Το Δημοτικό Συμβούλιο έχοντας υπόψη τα ανωτέρω
αποτελέσματα, εγκρίνει την πρόσληψη των δ/δων Παυ-
λίνας Παύλου και Χαρούλας Θρασυβούλου, σαν στενο-
δακτυλογράφων στην υπηρεσία του Δήμου, από
6.10.1988."

- 25 Εναντίον της απόφασης αυτής καταχωρήθηκε η παρού-
σα προσφυγή, στις 29 Νοεμβρίου 1988.

Μεταγενέστερα, στις 15 Δεκεμβρίου 1988, το Συμβού-
λιο συνεδρίασε σχετικά με το πιο πάνω θέμα και στα πρα-
κτικά αναφέρονται μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:

"Ο κ. Γ. Ψυλλάκης αναφερόμενος στην ίδια απόφαση παρατήρησε ότι σε αυτήν δεν έχει περιληφθεί η αιτιολογία για την πρόσληψη των δ/δων Παυλίνας Παύλου και Χαρούλας Θρασυβούλου και ζήτησε όπως πριν την προτελευταία παράγραφο της πιο πάνω απόφασης προστεθούν και τα ακόλουθα λεχθέντα και μη καταχωρηθέντα στα πρακτικά, ημερομηνίας 29.9.1988. 5

Στην επιμέτρηση της απόφαση σχετικά με την πρόσληψη των δύο Στενογράφων - Δακτυλογράφων λήφθηκαν υπόψη η προσωπικότητα, τα χαρίσματα, η εμφάνιση και συμπεριφορά καθώς και η επί μέρους επίδοση της καθεμιάς των τεσσάρων υποψηφίων στις εξετάσεις που είχαν υποβληθεί καθώς και η γνώμη που είχε σχηματίσει ο καθένας κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις." 10

Είναι ο ισχυρισμός της αιτήτριας ότι ο Δήμος παρέλειψε να διεξάγει την δέουσα έρευνα, κατά πόσο το ενδιαφερόμενο μέρος πληρούσε τα προσόντα του Σχεδίου Υπηρεσίας. Είναι η εισήγησή της ότι το ενδιαφερόμενο μέρος δεν κατείχε το απαιτούμενο προσόν (γ) ' ικανότητα να στενογραφεί καθ' υπαγόρευση Αγγλικά με ταχύτητα 80 λέξεων στο λεπτό', γιατί όπως φαίνεται από τον πίνακα βαθμολογίας που συντάχθηκε με τα αποτελέσματα της βαθμολογίας των υποψηφίων στις εξετάσεις που παρακάθισαν, το ενδιαφερόμενο μέρος είχε ταχύτητα 35 λέξεις στο λεπτό μόνο. 15 20 25

Είναι επίσης ο ισχυρισμός της αιτήτριας ότι η επίδικη απόφαση είναι ανατιολόγητη ούτε επαρκής αιτιολογία μπορεί να εξαχθεί από το περιεχόμενο του φακέλλου, δεν υπάρχουν πρακτικά σχετικά με τα αποτελέσματα των συνεντεύξεων, ούτε για το τί λήφθηκε υπόψη από το Συμβούλιο κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης, εκτός από τα πρακτικά της συνεδρίας της 15.12.88 στην οποία έγινε κάποια προσπάθεια να δοθεί αιτιολογία εκ των υστέρων. 30

Σύμφωνα με τα στοιχεία τα οποία κατατέθηκαν ενώπιόν μου, προκύπτει ότι λήφθηκαν υπόψη η προσωπικότητα, τα χαρίσματα, η εμφάνιση και η συμπεριφορά των 35

υποψηφίων, όπως και η επίδοση τους στις εξετάσεις και η γνώμη που είχε σχηματίσει ο καθένας στις προσωπικές συνεντεύξεις.

- Κατά πρώτον στα απαιτούμενα προσόντα του Σχεδίου Υπηρεσίας δεν αναφέρονται τα πιο πάνω στοιχεία. Είναι λοιπόν φανερόν ότι κατά την λήψη της επίδικης απόφασης λήφθηκαν υπόψη εξωγενείς και άσχετοι παράγοντες που διαδραμάτισαν ουσιαστικό ρόλο στην επιλογή του ενδιαφερομένου μέρους. Σχετική είναι η υπόθεση *Χριστοθέα Σαββίδου ν. Δήμου Κ. Πολεμιδιών*, Υποθ. Αρ. 410/89, αποφ. ημερ. 15.12.90, όπου αναφέρονται τα ακόλουθα:

- "Η διοικητική αρχή δεν δικαιούται να χρησιμοποιήσει κριτήρια άλλα από εκείνα που προνοούνται στο Νόμο, ή στο σχέδιο υπηρεσίας. Αυτό συνιστά ελαττωματική άσκηση της διακριτικής της ευχέρειας και κατάχρηση και υπέρβαση εξουσίας.

Δεν είναι δυνατό να υπολογιστεί η έκταση της επιρροής που άσκησαν τα αλλότρια κριτήρια στη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης.

- 20 Η αιτιολογία που περιέχεται στην απόφαση είναι ελαττωματική, γιατί δεν είναι νόμιμη."

- Επίσης, αναφορικά με τη "γνώμη που είχε σχηματίσει ο καθένας στις προσωπικές συνεντεύξεις" αυτή δεν φαίνεται πουθενά, δεν έχει καταγραφεί, δεν υπάρχουν πρακτικά. Παρόλο που η υποχρέωση κάθε συλλογικού οργάνου, για τήρηση πρακτικών δεν καθιστά απαραίτητη τη λεπτομερή καταγραφή κάθε λεπτομέρειας - όμως είναι απαραίτητο να γίνεται πλήρης αναφορά στα αποτελέσματα των συνεντεύξεων, ώστε να είναι δυνατός ο δικαστικός έλεγχος. Βλ. *Makrides and others v. Republic* (1983) 3 CLR 750.

Στην προκειμένη περίπτωση είναι φανερό ότι οι συνεντεύξεις διαδραμάτισαν ουσιαστικό, αν όχι πρωταρχικό ρόλο στην λήψη της επίδικης απόφασης. Παρόλο που οι συνεντεύξεις έχουν αυξημένη βαρύτητα σε περιπτώσεις

πληρώσεως υψηλών διευθυντικών θέσεων και θέσεων πρώτου διορισμού, όπου δεν υπάρχουν εμπιστευτικές εκθέσεις (Βλ. *Theofillides & Others v. Republic*, Υποθ. αρ. 96/87 κλπ., αποφ. 25.4.89), εντούτοις δεν μπορούν να αποτελέσουν το μοναδικό κριτήριο επιλογής. Είναι φανερόν ότι 5 παραγνωρίστηκαν πλήρως τα Σχέδια Υπηρεσίας, τα δε προσόντα των υποψηφίων δεν φαίνεται να ελήφθησαν υπόψη καθόλου.

Ενόψει των πιο πάνω καταλήγω στο συμπέρασμα ότι η επίδικη απόφαση στερείται αιτιολογίας, γεγονός που όχι 10 μόνο καταστρατηγεί τις βασικές αρχές της χρηστής διοίκησης, αλλά καθιστά με τον τρόπο αυτό αδύνατο το δικαστικό έλεγχο. Το γεγονός ότι έγινε κάποια προσπάθεια μεταγενέστερα της επίδικης απόφασης και της καταχώρησης της προσφυγής για να δοθεί κάποια αιτιολογία, έστω και 15 πλημμελής, δεν θεραπεύει το αναιτιολόγητο της πράξης. Βλ. Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959, σελ. 189.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται. 20

Οι καθ' ων η αίτηση να πληρώσουν τα έξοδα.

Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή.

Επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα.